

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

73. An qui sumpsit Eucharistiam mane, & post prandium incidit in periculum mortis, possit iterum Eucharistiam sumere? Et an qui paulò ante articulum mortis sumpsit Eucharistiam, maneat liber ab ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

penult. post medium, à verſ. pater igitur, & in Refol. 81. §. Sed quia, à lin. 9. & infra in tr. 3. Ref. 5. §. 1. à lin. 10. & verſ. Et ita, & ſi placet, lege Ref. 3. huius not. à principio, & alias eius primæ not. ſignâter pro aduerbio ſupra contento in lin. 1. & c. §. 2. huius Ref. & pro aduerbio *atibi* contento in lin. 3. dicti §. in aliis Ref. huius not. & in tom. 3. tr. 1. Ref. 54. ex doctrina §. Secundus caſus, & ſeqq.

Sacram. in 3. part. contr. 6. tract. 10. diſp. 3. n. 9. Henriquez *lib. 8. cap. 5. n. 3.* Mercerus *de Sacram. in 3. part. quaſt. 80. art. 11.* Chapeauilla *de Sacram. Euchar. quaſt. 10.* & alij & ratio eſt, quia tunc præceptum ſumendi Eucharistiâ tempore mortis, videtur moraliter impletum; & hanc ſententiam nouiſſimè, me citato, docet Ioannes de Lugo *de Sacram. Euchar. diſp. 16. ſect. 2. num. 37.*

2. Sed licet ſuprà cum Vaſquez & aliis contrariam docerim ſententiam, non audeo tamen hanc, tamquam improbabilem, damnare, quam ego alibi tamquam probabilem etiam docui, propter Doctorum multitudinem in eam conſpirantem, & quia rationibus Vaſquez à me ſuprà adductis aliquo modo poteſt ſatiſfieri; quamuis enim ante morbum non vergeat præceptum, ſi tamen tam paruo intercedente intervallo ſuprà ſit Eucharistiâ, poteſt dici ſumptum re ipſa viaticum, & quòd eſt vtile pro vniõne, & confortatione in morbo, & proinde ceſſare obligationem vltioris communionis. Quemadmodum ſi quis creditor obligetur tantum poſt annum centum reddere, ſi reddat ante tempus obligationis, omninò liberatur à debito, aliter ſe res habet in aliis omnium iudicio eſt onus tempori annexum. Et ita hanc ſententiam probabilem eſſe admittit Præpoſitus *in 3. part. quaſt. 80. art. 11. dub. 1. num. 54.*

RESOL. LXXII.

Quidam infirmus antequam in mortis periculum incidit, ſacram Eucharistiâ ex deuotione ſumpſit. queritur, an teneatur iterum communicare?

Et an qui in Paſchate communicauit, ſi in articulo mortis non communicet ex negligentia quadam ſine contemptu, peccet mortaliter?

Et curſim docetur non eſſe mortale omittere Eucharistiâ in articulo mortis, niſi adſit contemptus? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 40.

Sup. hoc in Ref. 69. & in aliis eius annot.

§. 1. Reſpondeo negatiuè cum Layman, *in Theol. moral. lib. 5. tract. 4. cap. 5. num. 4.* vbi ſic aſſerit. Si infirmus vno, duobus, tribus, vel etiam octo diebus antequam in mortis periculum incidit, communicauerit, conſulendum quidem ei eſt, vt iterum Eucharistiâ per modum viatici accipiat, tamen ad id non obligatur, cum præceptum de Eucharistiâ ante mortem iſtantem ſumenda ſecundùm ſubſtantiam impleuerit. Ita Layman, & alij.

Sup. hoc ſupra in Ref. præterita, & in aliis eius annot.

2. Sed plus addunt Caietanus *verb. Communio, Armilla eodem verbo, n. 4.* & Emanuel Sa correctus à magiſtro Sacri Palatii *verbo Eucharistiâ, n. 1.* vbi ſic aſſerit. Qui in Paſchate communicauit, ſi in articulo mortis non communicet ex negligentia quadam ſine contemptu, non peccat mortaliter. Ita, ille licet contrarium aſſerant Zambranus *de caſ. tempore mor. cap. 3. dub. 1.* Syluius *in 3. part. quaſt. 80. art. 11. quæritur 1. concl. 1.* Layman, *vbi ſuprà,* & Fagundez *præc. 3. lib. 1. cap. 3. n. 8.* qui malè pro ſua ſententia citat Emanuelem Sa, *vt ſuprà viſum eſt.*

Sup. hoc ſupra in Ref. 70. §. Verſ. in fine, & in alio verſ. eius not.

3. Notandum eſt tamen hic obiter, D. Bonauenturam *in 4. diſt. 10. art. 3. q. 1.* Paludanum *diſt. 9. q. 1.* Caietanum *in ſumma verb. communio, Armillam eodem verbo, num. 4.* Victoriâ *in ſumma, n. 83.* Ledefnam, & alios docere non eſſe mortale omittere Eucharistiâ in mortis articulo, niſi adſit contemptus; licet contrarium doceat Richardus, Durandus, Gabriel, Sotus, & alij, quos citat, & ſequitur Pitigianus *in 4. ſent. tom. 1. diſt. 19. q. 3. art. 7.* & alij recentiores, quos ego ſequor.

RESOL. LXXIII.

An qui ſumpſit Eucharistiâ mane, & poſt prædium incidit in periculum mortis, poſſit iterum Eucharistiâ ſumere?

Et an qui paulo ante articulum mortis ſumpſit Eucharistiâ, maneat liber ab obligatione præcepti ſumendi Eucharistiâ pro eo articulo? Ex part. 4. tr. 4. Miſc. Ref. 197.

§. 1. Deciſio huius caſus pendet ex illa quaeritione, an qui paulo ante articulum mortis ſumpſit Eucharistiâ, maneat liber ab obligatione præcepti ſumendi Eucharistiâ pro eo articulo, & ſi hanc partem aſſertiuam alibi probabilem eſſe docerem, quam nouiſſimè tueur Homobonus de Bonis *in ſumma, ſultat. caſum conſcient. tom. 2. part. 5. reſpon. 47.* Sed iterum, etiam non ieiunium Eucharistiâ ſumendi probabiliffimum eſſe exiſtimo, tenens opinionem aliorum, qui aſſerunt non ſatiſſeri dicto præcepto per communionem factam ante articulum mortis, quamuis paulò antea factam. Et ideo Gulpho Hurtado *de Euchar. diſp. 10. diſt. 2.* ſic ait. Erit immo eum, qui ſanus, aut ſi infirmus, extra periculum tamen mortis, communicauit, ſi in eodem die poſt eam, in communionem incidat in periculum mortis, ſine violentia, ſive naturalis, & ad eò vrgens, vt probè ter timeatur eodem die moriturus, aut quòd eorum factio non fit futurus potens communicare, tenens pro Viatico iterum in eodem die communicare poſſe, & incidentiam in dictum periculum, qua præceptum communicandi in articulo mortis, cui non eſt factum factum communionem ante periculum facta, eſt diuini, & maioris ponderis, quam prohibito Eucharistiâ ſiſtialia non communicandi in eodem die, niſi ſemel (& tu adde, ieiunius) quod expreſſit Vaſquez *in manuſcriptis,* & ei ſubſcripſerunt noſtræ Societatis, & plures alij grauiſſimi viri Academia Complutenſis, & Salamanticensis, & id fecerunt Madriti, Vega Rector illius Collegij, & P. Auolos in eodem Collegio. Ita Hurtado *vbi ſuprà.*

RESOL. LXXIV.

An qui mane communicauit, vel Miſſam dixit, & poſtea eodem die incidit in periculum mortis, poſſit iterum ab hoc ſacram Viaticum ſumere?

Et an in tali caſu non ſolum poſſit, ſed teneatur ſatis iterum Eucharistiâ ſumere, ſiue mori ſe naueris, ſiue violentia?

Et an ſi præceptum diuinum de ſumenda Eucharistiâ in articulo mortis, vel ab hoc præceptum non ſumendum?

Et aſſeritur, quod quando concurrunt duo præcepta, magis præponderat, & eſt anteponendum, vt eſt in prædicto caſu, in quo concurrunt præceptum diuinum de ſumenda Eucharistiâ, & præceptum Eccleſiaſticum de ieiunio, & non ſumenda Eucharistiâ in die? Et docetur eum, qui tempore Paſchæ ſacram communionem amplius non teneri ſeculo ſcandalo in articulo mortis communicare. Ex part. 5. tr. 3. Ref. 33.

§. 1. Hic caſus in facti contingentia accidit in diebus, & negatiuam ſententiam mortuorum ſuſtinent Suarez *in 3. part. tom. 3. diſp. 69. ſect. 3.* Fagundez *de præcept. Eccleſ. part. 1. cap. 3. num. 7.* Richardus *in præxi Conſeſſor. num. 32. fol. 189.* Favius *de Euchar. lib. 1. quaſt. 247.* Granadus *in 3. part. Diſt. tom. 2. cap. 1.*